

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΑΡΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ-ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Με ανέκφραστο χαράν παρατηρήσαμεν εις τα τελευταία τεύχη της εφημερίδας του Αθηναϊκού Τύπου, ότι υπό της παρουσίας Κυβερνήσεως ανεκινήθη το ζήτημα της συνεχίσεως των έργων της Οδού επί του οδού που να θέσωμεν υπ' όψιν των κατασκευαστών το σχετικόν πρόγραμμα το θεμελιών και πολυπαρές ζήτημα του δρόμου Πλωμαρίου-Πολυχνίτου το όποιον έχει πλέον υπερφορμίσση και αποτελεί ζήτημα ήθικης τάξεως και υποχρεώσεως μεγίστης εκ μέρους της Κυβερνήσεως προς τον παραγνωρισμένον μετ' αυτών τόπον. Φθάει να αναμνησθώμεν τας άφειδεις υποσχέσεις των κατά καιρούς πολιτευμένων τας οποίας μας εξετόξευαν από τον εξώστην του «Βενιαμίν» και τα πλουσιόπαραχα γεύματα και τα έγκαιρα που έξιγόσαν την κατάθεσιν του... θεμελίον λίθου μετά πάσης ιερατικής παρατάξεως, δι' ένα τόσον ζωτικόν και έπειγον έργο τον όποιον όμως δυστυχώς εξεκολούθη να παραμύνη αιώνας... άθελελίωτον.

Ο δρόμος Πλωμαρίου-Πολυχνίτου είναι το υπερτατον ζήτημα το όποιον ενδιαφέρει την ζωήν, την έμπορικην άνθηρότητα, τας κοινωνικας σχέσεις, τας συναλλαγάς, γενικώς τον πολιτισμόν και την εξέλιξιν των δύο λεσβιακών αυτών πόλεων.

Το έπίσημον κρέτος ελπίζομεν ότι δεν θα αφήσθην εις αυτην την έπίκλησιν των φορολογουμένων λεσβίων ή οποια έρχεται τίσσον έπικαιρώς να τοι υπενθυμίση μιαν βαρείαν υποχρέωσιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ Πλωμαρίου προβλέπονται παρά του νόμου τρεις άκριβη θέσεις : ήτοι μία θέσις διανομιεύς, μία ταχυδρομική και μία τηλεγραφική. Το κρέτος έχρησθένσ ποτών προήγαγε το Ταχυδρομείον μας χωρίς όμως να αναλογισθώ, φαίνεται, και τα έπακόλουθα της προχωρήσεως και τα εκ ταύτης άνομιεμένα κινά τα οποια χρήζουν άμέσων συμπληρώσεως των όν θέλει να ίδη τούς ελάχιστους αυτους υπαλλήλους τον, οι οποιοι ήδη προσπαθών δια να ανταποκριθών προς τας κολλεσιώδεις ανάγκας της υπηρεσίας των, να εργάζονται και δεκατετράωρον ακόμη, έάν δεν θέλει, λέγομεν, να τούς ίδη έρείλια χάρις να καταστήσων μιαν ήμεραν στο περιζήτητο «Αιωνύσι».

Ο ΝΕΟΣ Διοικητής της Χωροφυλακής της πόλεως μας κ. Μπουλιμέτης τον όποιον έπληρωσαμεν από την πρώτην ήμεραν της άφίξεώς του, είνε άνθρωπος σπανίας μορφώσεως, ευγενέστατος, άμειλιχτώτατος, και ως αστυνομικός άταμφοβητήτων άριστοτητος και εύφύσις. Μας ανέλυσε ολοκληρον το πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα συνταγματικώτατον, σοφόν και άριστον το όποιον πρόκειται να εφαρμογή επί όλων των ζητημάτων των άφορον των την τάξιν, την ασφάλειαν και την καθαριότητα της πόλεως μας.

Έχομεν την γνώμην ότι ή χωροφυλακή μας εν τώ προσώπω του κ. Μπουλιμέτη εύρε τον ιδεώδη αυτής δικητην.

ΣΥΓΧΑΙΡΟΜΕΝ θερμώς τον Σεβασμιώτατον Μυτιλήνης κ. κ. Γάκωβον χάρις εις τας φιλοπόλιδας και προσθευτικας ενεργείας του όποιον έπετεύχθη επί τέλους ή ίδρυσις άρχαιολογικου Μουσείου εν Μυτιλήνη.

Τοιοστοι ισχύει τιμων ασφαλώς τον πολιτισμόν της περιφερείας έν ήπειμαίνον.

ΕΦΙΣΤΟΜΕΝ την προσοχήν της Αστυνομίας της πόλεως μας και του κ. Αστυνόμου επί του χώρου ό οποίος χάνει καίναντι του καφενείου του κ. Ευαγγελίου Τσαμπαρέλλη και παρακαλούμεν όπως διατάξωσι και καλυφθώ αυτοσ διότι με τα σκουπίδια που ρίχνουν διαφοροι εκεί μέσα και τις άκαθαρτίες και τα νερά που ασφαλώς θα λιμνάζουν εκεί με τας πρώτας βροχάς θα αποβή χάρις άμφιβολίαν έστιά μολύνσεως από την οποίαν κινδυνεύει ή υγεία των συμπολιτών μας.

Αφήνωμεν μάλιστα το άηδέατον και άντασθητικόν θέαμα το όποιον παρουσιάζει και το όποιον έντείνει έτι μάλλον ή παραγκα κάποιας γνωστής νεοσοστατον έταίριας ή οποια έσπηλώθη πάνω σε δυο δοκούσ άμφιβόλου σ'ερετήτος.

Δεν θα ήτο δε άσκοπον ό κ. Νομάρχης κατά την έδώ άφίξιν του να προείη αυτό το φαινόμενον της υιορροπίας διατάσσων την λήψιν των σχετικών μέτρων, πριν ή εύρεσιν των αιτιών.

ΘΑΓΜΑΣΙΑ και άπαραμιλλα ύδραυλικά έργα έχουν έπιτελεσθ εις τον Τρίγωνο χάρις εις τον άριστον ύδραυλικόν εργολάβου της πόλεως μας διηλομηταύχου του Τπουργείου κ. Έμμανουήλ Κοπτερον. Πρώτα ακόμη χωρία της Δέσβου έχουν λύσει το πρόβλημα της ύδρευσεως χάρις εις τον έν λόγω άριστον τεχνιτην, ό οποιος εργάζεται παντοτε έντιμα και ευσυνείδητα κατορθώσας έντός ελάχιστου χρόνου να αποκλήρη τάσας συμπαθείας και τωσπν φήμην.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΎΜΝΑΙΑ

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ

Ο... γαμπρός στα χρόνια μας καθήνησε το περίφημον μήλον της έριδος. Τροϊικός-έλλεμος γιά το άπόκτημά του. Σκοτωμός και αίματοχυσία.

Πρώτοτα : πρώτον παραλής, δεύτερον : παραλής και τρίτον παραλής.

Γο άλφα και το ώμέγα του συνουκοστακού κεί αλαίου.

Που έταξείδουσε λοιπόν ή άραιότης, ό έρωσ, ή καλή ψυχή ; Σέ πιο βροίχο έγκαταλείφωσ να χύνη τα πικρά δάκρυ του ;

Οί πεθεροί κάνουν γαρίδα το μάτι τους κυνηγώντας τον γαμπρό. Η άγρα είναι πολύ δύσκολη.

Μέρος πρώτον :

- Κύριε άγαθώ την κόρην σας...
- Που έργάζεσθε ;
- Την λατρεύω.
- Ποσα κέρνιστε ;
- Θα την καταστήσω εύτυχή.
- Τι περιουσίαν έχετε ;
- Των πλούτων της έρωτευμένης μου καρδιάς...
- Λεί στο είδαλο. Δεν μου κάμεις.

Μέρος δεύτερον :

- Θέλω την θυγατέρα σας προς γάμον.
- Κύριε ή κόρη μου ξεψυχά από τον έρωτα σας.
- Είμαι πλούσιος' όσον ουδείς.
- Πείθει γιά σας και από τα υπαλλήλου.
- Έχω άφθονον κτηματικην περιουσίαν.
- Το κορίτσι μου είναι τρελλό μαζί σας.
- Είμαι όμως γέρον.
- Αί λευκές τριχες σας είναι τόσο θελκτικές.

Μέρος τρίτον.

Γάμος.

Μέρος τέταρτον.

Έπειση : Χρυσό μου πόσον σε άγαπά, έλα φίλησέ με.

Έκείνος : Ούφ άφήσέ με να κοιμηθώ ακόμα λιγάκι.

Μέρος πέμπτον.

Έκείνη κλαίει επί της συζυγικής κλινής διαπύσσο γέρο συζυγο της.

Αχ ! νεράτα μου ! νεράτα μου !...

Μέρος τελευταίον.

Γείτονοι τρέξτε να σβύσετε την πυρκαϊάν.

Έπίλογος :

Άπιστία και διαζύγιον...

ΕΚΗΒΟΛΟΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΔΟΞΑΡΙΕΣ»

Γιάννη Φλιάσιου

Συμπαθητικό, άμορφωτοπωμένο και μικρούλι το βιβλίον του Γιάννη Φλιάσιου άπ' τις πρώτες γραμμές που θα διαβίση κανείς καταλαβαίνει κάποια υπ'αυθαίνοσα δημιουργική νουή να αναδιδεται από κεί μέσα.

Ποητιάκια αίσθαντικά, που κάτι θέλουν να πούν, στίχοι που είναι άπαύσασμα έσωτερικών ψυχικών συνασθημάτων... Νά ! αυτά όλα μαζί με ένα λόγο είναι ή κομφή, ή μελετημένη, ή ευσυνείδητη δουλειά του νεαρού καλλιτέχνη Γιάννη Φλιάσιου που άποδειχνει πως εξακολουθώντας το φωτεινό και δύσκολο δρομο κής Τέχνης που διάλεξε κάτι γούμο και θαυμαστό είνε σέ θέσι να παρουσιάση στην αύριανή κοινωνία.

Γ. Β.

ΕΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ροή άνθημεν ανέκφραστον χαράν όταν πρό τινων ήμερών έλαμβάνομεν έπιστολήν κοινωδ ένδιαφέροντος και τόσον περυσπούσασον άνομφιβόλωσ εκ μέρους του κ. Πάνου Κ. Χαλδέζου, Τμηματάρχου Αήμων Αθηναίων και εκλεκτού φίλου καισυμπαιώτου μας.

Ο κ. Χαλδέζος, άνθρωπος εύρείας άντιλήψεως, μορφωμένο, έξον όλίγου και γνωστός δια τα άνθρωπιστικα και εύγενή αύτου αισθήματα αλλά αλλά και δια την κοινωφελή δρασίον του υπέρ της Δέσβου διαμένων έν Αθήναις και κατέχων τόσον έπιφανή θέσιν τιμώ άναντιρετήτως την νήσον μας και κυρίως το Πλωμίρι, το ό όποιον τυγχάνει ή ιδιαιτέρα του πατρίς.

Η πόλις μας κατά γενικήν όμολογίαν, πολλαχώς έχει εύεργετηθί από τον κ. Χαλδέζον ό όποιος φεύγων έντεύθεν άφησε ζωντανά μνημεία των προσωπικών άγώνων του (μνημείον πωσώντων, Δημοτικόν Νοσοκομείον, συντάξας θυμάτους πολέμου, αυξήσων έσόδων Λιμενικού Ταμείου κ.τ.λ. κ.λ.π.) των όποιων όμως ελάχιστοι ίσως γνωρίζουν τον έμπνευστήν και τούτο διότι ποτέ δεν έπεζήτησζ έπίδειξεις.

Ηδη ό κ. Χαλδέζος μακράν της Δέσβου εύρισκόμενος δε / παύει ποτέ άγωνιζόμενος δια την διανοητικήν της εξύψωσιν μετερχόμενος πάν μέσον το όποιον είναι εις θέσιν να άποδείξη τον προουσιον πολιτισμόν μας και τον σπουδαίον ρόλον τον όποιον έπαίξει ή Δέσβος εις την παγκόσμιον διανόσιν και γενικώς εις την κοινωνικήν ζωήν της Ελλάδος.

Τελευταίως έχει εισηγηθί εις την έν Αθήναις «Ένωσιν των Λεσβίων» της όποιας τυγχάνει Αντιπρόεδρος όπως αυτη αναλάβη την πρωτοβουλίαν και συγγράψη την έπίσημον «Ιστορίαν της Δέσβου» από των άρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα.

Ίδου πως μας εκθέτει επί λέξει τα πράγματα ό κ. Χαλδέζος εις την έπιστολήν του :

«Κατόπιν άπολύτου έξουσιοδοτήσεως της ή «Ένωσεσ των Λεσβίων» ήλθεν εις επαφήν με τούς έδώ Λεσβίους Καθηγητάς του Πανεπιστημίου κ.κ. Παπαρχιλή και Στεφανίδη και δι' αυτών με τούς λοιπούς Καθηγητάς της Ιστορίας με σκοπον, επί τη βάσει της σοφής τούτων γνώμης, προβώμεν εις άς περαιτέρω ενεργείας προς πραγματοποίησιν του κατ' έμέ, μεγαλου και μνημειώδους αυτού έργου.

Μετά τας συνηρήσεις με τούς Καθηγητάς, θα κατασταθώσι δύο Επιτροπαι μια Συντακτική εξ όλων των έν Αθήναις Λεσβίων Καθηγητών μας και δύο Καθηγητών της Ιστορίας του Πανεπιστημίου ως και των λοιπών έσταύθα και Μυτιλήνην διανοουμένων μας, ως π. χ. των κ.κ. Ολυμπίου, Δελή, Έλευθεριάδη, Δανιδ, Βερναρδάκη, Μυριβήλη κ.κ. (τα όνοματα ταύτα ένδεικτικώς μόνον αναγράφω, διότι δεν δύναται να προείη τις από πόσους ακριβώς θα άποτελεσθ ή Επιτροπή αυτής τελικώς) και μια Οικονομική εκ των πλέον οικονομικώς ανεξαρτητων Λεσβίων ως π. χ. : Ίγγλεζέλη, Σιφναίου, Ηλιοπούλου κ.κ. (και ταύτα ένδεικτικώς).

Αί Επιτροπαι αυται μ' ένα Γενικόν Εισηγητήν την θα προωρήσων εις το έργον της συλλογής χρημάτων άφ' ενός δια των Δημων, Κοινοτήτων κ.κ. κοινωφελών Οργανισμών έν Ελλάδα και Αμερική, άφ' έτέρου δε εις την συγκέντρωσιν του ύλικού προς συγγράφην της Ιστορίας της Δέσβου, ή οποια, καιτοι πλουσιώτερα και λαμπρότερα από πολλας άλλας, δεν υπάρχει σήμερα άτυχώς, πλήρης και έπίσημος, ως την φαντασμαι έγω, περιλαμβάνουσα ήληλή ολοκληρον την στραδιοδρομίαν της Νήσου μας άφ' όλων των έπιπέδων της άνθρωπίνης διαθήσεως και άριστοτητος, από της γενεσεώς της μέχρι σήμερα.

Δεσφ της σοβαρότητος του έγχειρήματος, είναι ανάγκη δια τι δημοσιογραφικά όργανα να ένισχύσων την πρωτοβουλίαν μας αυτην τούτοντα άφ' ενός την ύψιστην σημασίαν αυτού, άφ' έτέρου δε παροτρυνοντα πάντα Όργανισμον ή άτομον, δυνάμενον να εισφέρη υπέρ της έπιτυχίας του Λεσβιακού σκοπού τούτου, να νο κάμη με πάσαν δυνατήν γενναίωσαν και προθυμίαν».

ΕΙΜΕΘΑ βέβαιος είτι το εύγενές έγχειρήμα της «Ένωσεως των Λεσβίων» θα τύχη άμοιύμου και διαπύρου ένισχύσεως εκ μέρους όλων γενικώς των λεσβίων οι όποιοι όχ' μόνον πρέπει αλλά και όφείκει έχουν καθήκον ισρόν να συμπράλλουν εις ένα έργον τόσον μνημειώδες και το όπιον θα τιμήση τον πολιτισμόν της νήσου μας άδι-αφιλονεικίτως.

ΗΓΥΓΧΗΣΕ επί τέλους ή πόλις μας να αποκλήση ένα τόσον καλλιφώνων και άριστων μουσικώς κησθηρισμένων και διαπαιδαγωγημένων Ιερωψάλτην ως ό δεξιάς τοιούτος της Μητροπόλεως κ. Νικέλας Παπαχρωστίου. Την ανάγκην έ-δς μορφωμένου και άριτου ψάλτου την ήσθάνετο ήδη από πολλών έτων ή πόλις μας.

Όκ. Παπαχρωστίου δυνάμεθενά ειπωμεν άνενδοιάστως ότι είναι εύρημα σπάνιον δια τον τόπον μας, και έπιφυλαστέμεθε εις το μέλλον να γράψωμεν σχετικάς έν εθδέτω κειμή.

Η ΣΚΙΑΘΟΣ έτίμησε ως έδει το μέγα αυτης τέκνον τον κορυφαίον λόγιον της νεοελληνικής φιλολο-

γίας Παπαδιαμάντην. Οι διανοούμενοι της πρωτευούσης μας έτοιμάζονται δια την έκκονταετηρίδα του Δημ. Βερναρδάκη ήτις προμηνύσεται έπαμύλλως λαμπρά και ώρραία προς τας Σκιαθικας εορτάς.

Οι διανοούμενοι Πλωμαρίου εί διά το άναγνωστήριον «Βενιαμίν» ποιούμενοι τας διατριβάς των τί λέγουσ δια το μέγα και ύπέροχον τέκνον της πόλεως μας, τον Βενιαμίν ;

Το Ιωβιλαίον του πέραςε ένκύντων, ή έκονταετηρις αυτού έπίσης ένκόγνιτο...

Τί θα γίνη λοιπόν ; Θα ταφή εις λήθην τόσον άδξίως αυτη ή διανοητική κορυφή ή λαμπρόνασα ένα αιώνα ολοκληρον ; Χ ήθηκτ λοιπόν κύριοι ένα μνημόλυον, ένας λόγος, μία έπίταξις :

«Ένας λόγος ειπεν : «Ένας τόπος όστις δεν τιμά την μνήμην των μεγάλων του τέκνων δεν αξίζει εύε καν να ζή».

Ολιβόμεθα διότι αυτό το μαστιγωτικόν λόγιον ήλθε τόσον έπικαιρώς εις μνήμην μας και ελπίζομεν δια να άνανύσωμεν κάποτε.

«ΔΕΣΒΙΑΚΗ ΕΠΙΦΩΡΗΣΙΣ»
Δεκαπενθήμερος
πολιτικοφιλολογική
έφημερίς

ΠΑΩΜΑΡΙ
Συνδρομαί ετήσιαι
Εσωτερικοί δραχμαί 60
Αμερικής δολλάρια 2
Φράγκα Γαλλικά 40

Γραφεία :
ΠΑΩΜΑΡΙ (άγορά)
Επιστολαί, παντός εί-
δους, χρηματικά έμβάσματα,
συνεργασία κλπ., δέον ν'
ἀποστέλλονται εις την θσιν
«Γ. ΒΑΡΟΝ, Πλωμάρι»

Αϊ συνδρομαί προπληρωτέαι
Χειρόγραφα δημοσιεύμενα
και μη δέν επιστρέφονται
Προϊστάμενος εργασιών
ΚΟΣΜΑΣ Γ. ΡΟΥΚΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακκλούμεν τούς κ. κ.
συνδρομητάς μας του έσωτε-
ρικού και εξωτερικού όπως
ἀναλογίζομεν τὰς βερσιὰς
δαπάνας εις τὰς όποιαις ύπο-
βαλλόμεθα διά τήν έκδοσιν
φύλλου, μάς έμβάσωσι,
δυνατόν, τήν συνδρομήν
των διά προσωπικήν έπιταγήν
προς τόν Διευθυντήν μας κ.
Γ. Βάρων Πλωμάρι.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

- Μιά χαμήλα κάποτε εξέρ-
μησε από την πόλιν μας
Και περιώδεσε ολόκληρη τό
νπει μας επίδεικνυσα την γερον-
τοκρατιστική όμορφιά της
Αντί δραχμής,
Και έγινε τό παλλέσβον
προσκύνημα.
Και αι έφημερίδες έγραψαν
μέ πολύ χιούμορ για τό πρωτοτυ-
πον αυτό γεγονός.
Και να σκέπτεται κανείς πώς
όλη αυτή ή δόξα ανήκει στο τόπο
μας
Που είχε τή πρωτοβουλίαν
λασάρη αυτό τό φρούτο των αφρι-
κανικών ερήμων.
Ο χειμών μας έπεσκέφθη με-
γαλοπρεπώς.
Και μαζί με αυτόν και οι
πιστοί του ακολουθοί και... δο-
ρυφόροι,
Ραμί, πόκερ και μπίζικί...
Που πέφνει και δίνει κάθε
βραδυ στα καφενεία.
Και οι καρδιές χτυπούν, και
τό χιήμα ρέει, ενώ ό... κόκκινοι
άσσοι που θα αιάξη όλη τή κατά-
στασι δέν έννοει να κάνη τήν πο-
θητή του εμφάνισι.
Που να αποδώση κανείς αυτή
τή χαρτοπακτική μαγία;
"Ένας άνθρωπος του λαού
εις τήν έρωτήθειν έκείνην άπύτησε
έπιγραμματικώτατα :
«Άρχισε να γυρνά τό βόδι».
Ένωσούσε τά προμηνήματα
της ελαιοσοδείας...
Που δυστυχώς όμως δέν εί-
ναι και τόσο ένθαρρυντικά.
Κατόπιν διαταγής οι μαθηταί
του Γυμνασίου μας έκοψαν σύρρι-
ζα τά μαλλιά τους.
Διά λόγους... ύγιεινής.
Αλλά και διά τό ασκανόλι-
στον των μαθητριών
Τών οποίων οι... Ρωμαίοι
δέν θα είναι πλέον κάρη κο-
μώντες.
Δεδομένου ότι αφιέρωσαν
κατά τό αρχαίον έθιμον
Τους πλοκάμους της κεφαλής
των
Θεώ... τινί!...
Αλλ' άσά γε ή σχολική ύ-

Μικρά πορτραίτα
'Αλέξ. Παπαδιαμάντης

Ο συγγραφέας της «Φόνισσας»,
προς τιμήν του οποίου φέτος ήλ-
θαν στην Σκιάθου τήν ιδιαίτερή του
πατρίδα 350 ξένοι για να σκύψουν
σ' ένα εύλαβικό προσκύνημα πάνω
άπ' τον οσπτό τάφο του, γεννηθη-
κε τό 1851. Παράκλούθησε μαθη-
ματα φιλολογίας στο Πανεπιστή-
μιο, μα ή φτώχεια τον ανάγκασε
να διακόψη τίς σπουδές του και να
μη μεταφραστής στην «Ακρόπο-
λη» του Γαβριηλίδη. Ως όρος που
σχόλαζε καθόταν σ' ένα άπόμειρο
καφενεδάκι στο Μοναστηράκι, κι
ανάμεσα στους υησιώτες που συχνα-
ζαν εκεί, έγραφε τίς όμορφες του
ήθογραφίες.
Τα διηγήματα και τά μυθιστο-
ρήματά του τά δημοσίευσε σε διά-
φορα περιοδικά κι έφημερίδες.
Αργότερα όλο τό έργο του εξέδο-
θη σε 12 τόμους.
Και μία μέρα του 1911 ή ψυχή
του πετούσε προς τόν Δημιουργό
της, αφήνοντάς
Τή γνώμη του τή ζωή του κοντά
[στ' ακροθαλάσσι,
όπου σωριάζει ή θάλασσα στην
[άμμουδιά τά φύκια,
και συστρίζουσα φτωχά Σκιαθίτικα
[καίκια.
Α—Γ—

Η ΠΟΙΗΣΙΣ
ΕΡΗΜΙΑ

Πανάκια που σβυνόσατε στο πέλαγο
[ένα - ένα
κάτι μου παίρνετε [τά ξένα.
Μά εσείς, όπου γυρίζετε με τής
[νοτιάς τή κύματα,
μηδέ ψυχές μου φέρετε, μηδέ και
[χαιρετίσματα.
Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Πρέπει να σεβώμεθα όσα εθεμε-
λίωσαν οι αρχαίοι, αλλά δέν πρέ-
πει μ' αυτό να μη βάζουμε και ή-
μεις νέα θεμέλια στο μέλλον.
Γκκίτς
Ο έρωτας είναι γυιός τής πενίας
και του πλούτου. Τής πενίας γιατί
πάντοτε γυρεύει, του πλούτου γιατί
πάντοτε είναι γενναιοδωρος.
Πλάτων

ΕΥΘΥΧΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ο εύθυγος.—"Ηθελα νάξαιρα
γιατί με φοβάται έτσι ο σκύλος
μας! Μόλις με ιδεί ζαρώνει και
τρέμει σύγκομος. Γιατί άραγε;
"Ο εύθυγος.—Θά σε είδε φαί-
νεται, καμιά μέρα που μ' έδε-
νες!...

ΜΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ
Ο ΝΕΙΡΟ

Μ' είχε τυλίξη στην άγκαλιά της
ή Νύχτα, όταν τό γεγάρι ήρθε και
με φίλησε στα μάτια.
Κι' αποκοιμήθηκα με Σένα στο
νού, και στην καρδιά και στη
χείλη.
Εκπλωμένη στην άγκαλιά της;
Νύχτα, σ' όνειρούμουν. "Ήσουν
έσθ ό Βασιληάς ό ξακουστός, και
σκιάζα σου πιστή έγώ.
Αποστειμένος έγειρες στην άγ-
καλιά μου ν' άναπαυθή; και με
πλημμύρισεσ άπό αναγαλλιάστρα
χαρτί.
"Εκλεισεσ τά μάτια σου και μ'
άφηρες να σε νανυρίζω μ' έναν
σιγαλό άχό.
"Εσκυψα και σε φίλησα κι' είδα
ν' ανοίγεται ό ουρανός.
Σε κράταγα σφιχτά στην άγ-
καλιά μου, κι' άγκαλιάζα με μάς
τήν εύτυχία και ή χαρτί, τους
πόθους και ό όνειρα και τής ελ-
πίδες μου.
"Ω, χαρτί άμέρητη, ω ήσπνή
άνειπότη!...
Μά, όταν έύτηνα, ή Νύχτα με
είχε άκόμη άγκαλιασμένη και τό
φσάγρι μου φιλούσε τό πρόσωπο.
Κ' ήμουνα μονάχη...
(1930)
ΜΙΡΑΝΤΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ
Γιατί...

Ω γιατί μικρή μου Αφροδίτη
να είσαι τόσο ώριμή, μα κι τόσο
σκληρή!
"Η ματιές σου νοιώθω σ' ν βέλη
να μου τρυπούν τήν καρδιά.
Θ' μάσαι; Σε πρωτοείδα ένι
δραστά προτ' τ' Απρίλι όταν
τά άνθη και τά πουλιά όργιάζαν
στην άγκαλιά του έρωτα. Σ' είδε
και σούδωσα τήν καρδιά. Νά σε
είδα μέσα στην ώραία μοναξιά
και φεύγοντας έννοιασά και να
μου πέρνεις; Τόσε φανερώθηκε
μπροστά μου ό φερωτός θεός
κρατώντας τά χερούσά του βέλη.
Σ' ένα από αυτά ήταν γραμμένο
τό όνομά σου. Μου τόριξε και μου
είπε «είναι για σένα» είναι ένει-
νο που θά σε κάνει να νοιώσεις
τό έρωτα, τή χαρά!
Τό πήρα. Δέν ήταν παρά γε-
μάτο πόνο. «Α...Οχι!
Συγχώραμε άν είπα κάτι που
σε πίκρανε. Άς πονώ, άς καρ-
τερώ, τά δάκρυά μου άς γίνουν
δρασιά για σένα, ό πόνο; μου χα-
ρά, ή λύπη μου εύτυχία. Εγώ ά;
κλαίω κι' άς πονώ άφου γιάυτό
γεννήθηκα.
Μ—

Είς τό Χρυσόχορτον Αδελφών
ΚΟΝΤΗ—ΒΕΗ κατασκευάζονται
παντός είδους κοσμήματα, έπισκευ-
άζονται γραφομηχαναί, σφραγίδες
σαπώνων, ωρολόγια κτλ.
Μια έπίσκεψις άρκει διά να σας
πειση.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Αναβάλλεται διά τό προσε-
χές λόγω πληθώρας ύλης

ΚΑΘΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΗΒΗ—ΡΑΔΙΟΝ

Ι. Π. Βαρβαγιάννη

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

- Π. Χαλδέζον, Τιμηματόχηνη Δήμου
Αθηνών.— Έπιστολή σας έλήθη.
Ευχαριστούμε θερμώς για όσα μάς
γράφετε.
Σ. Μανραγιάνη, Καλλονή.— Συν-
δρομή σας έλήθη. Ευχαριστούμε
θερμώς γ' αυτό και τά συγχρητικά
σας λόγια.
Μίμη Γάελαν, Νομογεαπόνιο-
Πολεμιάδα. Συνδρομήν σας έλαβον
και ευχαριστούμε θερμώς. Εδώ
μεταφέρουμε τήν έσοχον όντως περι-
κοπήν της έπιστολής σας. Μάς γρά-
φετε: "Η έφημερίς σας άποτελεί
φαινόν φάρον που σκορπά τήν λαμ-
πρότητα και άντικατοπτρίζει τό μεγα-
λουν του τόπου μας έξυπνητότατα τά
ζωτικά του συμφέροντα. Περιμένουμε
συνεργασίαν σας ήτις μάς είναι τόσον
εξαιρετικώς πολύτιμος.
Δημήτρ. Ν. Χριστέλλη, Πειραιά.—
Συνδρομή σας έλήθη. Ευχαριστούμε
θερμώς.
Κ. Κωνσταντάρα, Οίκομη. "Εφ-
φρον Καρλόβασι (Σάμου).— Συνδρο-
μή σας έλήθη, ευχαριστούμε θερμώς.
Ε. Βαλάκον, Ήφοριακόν. "Ομοί-
ως.— Ευχαριστούμε θερμώς.
Ι. Τυροπόλην, Χωροφύλακα, Γέ-
ραν.— "Ομοίως. Ευχαριστούμε θερμώς.
Θ. Πελέκον, Διευθυντήν Δ. Σχο-
λείου, Πολυγύτον.— "Ομοίως. Ευχα-
ριστούμε θερμώς.
Γ. Σιταράν, Γερμαναν.— Η άπο-
στολή ηρξασε ήδη.
Ι. Βερβέρην, Αμρικήν.— "Ομοίως.
Οφρανία Πετρά, δημοδιδασκάλισσαν,
Παλασοφόν.— Πολύ ευχαριστός.
Αρκούν τά καλά σας λόγια και μόνον.
Ν. Κωστομοίρην, Ιατρόν, Πολυγύ-
τον.— Συνδρομή σας έλήθη. Ευχαρι-
στούμε θερμώς.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

Π Α Α Τ Α

"Ένα από τά περισσότερον έ-
ξελιγμένα, τά προοδευτικά χω-
ριά της Δεσβίας τυγχίνει κι ή
Πλαγιά. Η θία αυτού του
χωριού που ξαπλώνεται νοτιέ-
κά ανάμεσα σε ό τέλει έλα-
ζνις είναι μαγευτική.

Οι κάτοικοι της Πλαγιάς είναι
όλοι άνθρωποι έργατικοί, φιλο-
πόδοι και πολλά μέχρι τούδε
έξωραίστικα έργα έχουν κινε-
τρού χάρη στις άκαμάτους,
προσπεθείας των και τόν προ-
σωτικόν των ιδεών.

Ο Γραμματέας της Κοινότη-
τος φίλος κ. Έμμ. Καριμπάσις
είναι άνθρωπος άξιος παντός έ-
παίνου διά τό προοδευτικόν
πνεύμα του, τήν λεικότητη των
τρόπων ήτις τόν χαρακτηρίζει
και τό άκούραστον και άδιάπτω-
τον ένδικέρον τό άποτόν δει-
κνύει διά τά κοινοτικά έν γένει
ζητήματα.

Τελευταίως έχει άνανεωθεί ή
σύμβουσις της κοινότητος με τήν
έταίριαν ηλεκτροφορμισιού Κου-
κάρα.

Ελπίζομεν ή έν λόγω έταίρια
να μη δώση εις τό έξής άφορ-
μής παραπόνο εις τούδε καλό
κακόικους των χωριών αυτών
πολλά εκ των οποίων διευτυ-
θησαν και προς ήμάς χωρίς όμως
ήμεις να δελήσωμεν να τά φέρο-
μεν εις τήν δημοσιότητα διά λό-
γους εύνοήτους.

Και ένα άλλο σπουδαίον και
ζωτικώτατον ζήτημα τό όποιον
άπασχολεί τήν Πλαγιά, τό ζήτη-
μα μερικόν έλευθεριαζόντων γυ-
ναϊκόν που όμολουμένα; με τόν
έκλυτον βίον τόν όποιον όρντι-
μιτζου και παραβίλλου τήν
άνμφιαθήτητον ήσικήν του τό-
που.

Παράπονα φρεζιά μάς διευ-
πόθησαν από τούδε φιλήσυχου
και έντίμου κατοίκους της Πλα-
γιάς.

Τί θα γίνη επί τέλους κύριοι
άγρόδιοι; Θα έξανορθουθόν αυ-
τά τά περάσια να μελύνου τήν
άπόσφαιρα ενός τάπον ήθικού
τόπου; Τί λέγει ό νόμος περί
γυναικόν άποδεδειγμένης άνη-
θικότητος; Νά τίς κλεισούν

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Παν. Τυροπόλης
Παπαδούλα Καδέλλη
ήραβωνίσθησαν έν Πλωμαρίω.

Γρηγ. Καδέλλη
Τραπεζ. υπάλληλος
Μαρία Ρίμπου
ήραβωνίσθησαν έν Πλωμαρίω.

Η «Δεσβ. Έπιφώρησις» συγ-
χαίρει θερμώς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στόν αγαπητόν μου άδεξιμόν
κ. Παν. Τυροπόλην που έδωκε
άμοβαίαν ύπόσχεσιν γάμου με
τήν δεσποινίδα Παπαδούλα Κα-
δέλλη εύχομαι ταχέειν τήν στέ-
ψιν.
Μεταξία Τραγάκη

Αφιείς

Αφιχθη έξ Αθηνών ή θνίς
Θεοπέμπη Βλάσσου μοδίστα κο-
μισασά όλα τά μοντέλλα της χει-
μερινής; σαϊζόν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Έλληνισμός».—Είς τό κυ-
κλοφορήσαν 11ον φύλλον του
«Έλληνισμο» δημοσιεύεται με-
τάξυ άλλων και μία ένδιαφέρου-
σα συνειμλία του συνεργάτου του